

VOLEIADISSA

V

DEL NOSTRE LLOC, ENCARA

—Bé, amic; em plau el vostre setmanari, però trobo inescaient en aquests moments, que no definiu clarament i terminant la vostra posició política dintre de la localitat, més que més quan sembla que a hores d'ara s'imposa la definició de cadascú, políticament parlant, i les ambigüetats—per dir-ho més clar— les mitjes tintes, no satisfan a ningú després de considerarles inoportunes.

—Tanmateix, no creiem que sigui així. Ben definits estem i bé heu pogut llegir-ho si així us ha plagut. El què passa però, és que ací a la nostra ciutat — sensible és constatar-ho — la política hom l'entén generalment, d'una manera simplista i elemental; l'abstracció no compta. Cal que, per a què sigui entés l'individu que es llança a la política activa, digui rotundament i simple, que ell va contra d'aquests o d'aquells, per a poder considerar-lo ben definit i saber on en realitat radica la seva pròpia actitud. De manera que no basta pel què dieu, que nosaltres propugnadors de la ciutadania i el liberalisme, ens limitem, com diuen els mots, a fer obra ciutadana i liberal, si no que tot altrament, cal una definició clara i espectacular a fi de no deixar cap classe de dubtes en el terreny polític local.

—Si; efectivament ha d'ésser així mateix, si és que preteniu crear-vos un sector polític, si més no favorable, que almenys comparteixi públicament amb vosaltres les vostres opinions. De no fer-ho així, tothom se us mostrarà recelós i difícilment creareu partit, com diem vulgarment.

—Potser teniu raó. Nosaltres no crearem partit, ni crearem el sector polític afecte a la nostra personalitat, però això serà perquè tampoc entra en els nostres càlculs de què es pugui fer. D'altra part, més que política tal com és entesa, nosaltres ço que pretenim és fer un apostolat de la nostra obra, llançar la sement perquè fructifiqui la terra amb tot el seu esplendor. Ens trobem en terreny inculte, políticament parlant, que uns senyors desaprensius gairebé sempre han maldat per aprofitar-se'n, sense preocupar-se ni un sol moment —i això perquè els resultats els hi haurieu estat adversos— d'assaonar-la degudament. Constatem a hores d'ara la falta de passió política a la nostra ciutat. Ací només hi han torristes i antitorristes; si és aquesta la definició que cal, no ens costa pas gens de fer-la: no som ni

una cosa ni l'altra. No ens interessa el capdillatge de un curt-de-vista que se li acaba l'òrbita d'acció i els seus afectes i sentiments polítics en els terminals de la ciutat, ni aquells que, només per què aquest és això, en són contraris. Nosaltres tots, homes idealistes, tenim la nostra pròpia manera de pensar i veure l'aspecte polític de la localitat. Som però —i això perquè resteu satisfet— catalanistes i republicans i coincidim en sems, en què abans que tot cal intensificar la feina de civisme i ciutadania, qüestió previa, que l'home que vertaderament estima la ciutat, en cap moment pot deixar abandonada.

—Aleshores, si no teniu inconvenient en fer públics els vostres sentiments polítics, per què no emprenieu la vostra tasca sota el signe demostratiu de les vostres idees, evitant així confusions innecessaris?

—Senzillament: mai hem concedit una importància excessiva a les etiquetes. Volem que s'ens judiqui i mesuri per la feina acomplida i per la conseqüència que podrem tenir amb les pròpies conviccions. Una filiació pomposa i oportuna feta pública, aprofitant-nos dels moments presents, confessem que no ens acaba de satisfer. No creiem convenient passar per oportunistes ni tampoc per aprofitadors. Lliures com som, guaiem amb serenitat el panorama polític que ens ofereix la ciutat nostrada, no deixant de laborar per Ella, la que voldriem veure la primera en la marxa ascendent per la lliberació de l'individu i de la col·lectivitat, esquinçant el drap matusser del localisme, entrebanc primicer per a el desenvolupament del home d'esperit obert i liberal, del ciutadà model, que estima per damunt dels molts raquitismes i petiteses, les seves pròpies conviccions.

A. B.

Als meus amics polítics —granollerins—

Tanmateix amics, ACCIO és un títol ben adient i que respon amb tota justesa a l'inquietud del moment actual.

Per un periòdics d'idees i de lluita, ACCIO no és una paraula buida, ans bé equival a un toc de clari anunciant un desplegament d'activitats amb el sà i noble intent de vivificar la faç política de la ciutat, mitjançant un ample moviment que empenyi el poble a cercar la brúixola orientadora de llurs destins.

Això és el que'm diu el cor que voldria fer ACCIO. Ara bé: permeteu-me unes observacions. Darrera ACCIO, quí hi ha? A quí representa ACCIO? Es portaveu d'algun agrupament determinat?

No patireu més de l'estómac prenent **DIGESTONA CHORRO**